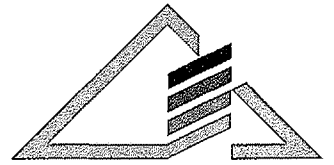

Alþingi
Erindi nr. þ 138/2276
komudagur 17.5.2010

FRV
Félag
ráðgjafar-
verkfræðinga

Efnahags- og skattanefnd Alþingis
bt. Helga Hjörvar formanns
Alþingishúsinu við Austurvöll
150 Reykjavík

Reykjavík, 12. maí 2010

Varðar: Breytingu á 60. gr. laga um tekjuskatt nr. 90/2003.

Félag ráðgjafarverkfræðinga (FRV) er hagsmunafélag verkfræðistofa á Íslandi.

Með 11. gr. laga nr. 128 frá árinu 2009 var m.a. gerð breyting á 60. gr. laga nr. 90/2003 um tekjuskatt. Með breytingunni var felld út eftirfarandi heimild;

„Skattstjóri getur heimilað þeim sem atvinnurekstur stunda eða sjálfstæða starfsemi og selja þjónustu að miða tekjuuppgjör rekstrarins við innborganir vegna seldrar þjónustu, í stað þess að miða við unna og bókfærða þjónustu, í þeim tilvikum sem vinnuþáttur hinnar seldu þjónustu er almennt yfir 70%“.

Efnislega hélt seinni hluti lagaákvæðisins óbreyttur og orðast 60. gr. laganna núna svo;

„Ríkisskattstjóri getur heimilað þeim sem hafa mjög breytilegar tekjur milli ára af framleiðslu og sölu eigin verka, svo sem listaverka, að telja þær tekjur til skattskyldra tekna á fleiri en einu ári, þó að hámarki fjórum árum. Einnig er ríkisskattstjóra heimilt að leyfa sams konar dreifingu á skattlagningu björgunarlauna sem áhafnir skipa, annarra en björgunarskipa, hljóta“.

Samkvæmt 41. gr. laga nr. 128/2009 kemur breytingin til framkvæmda við álagningu 2011 og á staðgreiðsluárinu 2010 eftir því sem við á.

Ofangreind breyting á lögum um tekjuskatt kemur sér verulega illa fyrir fjölda verkfræðistofa sem fengið hafa heimild til tekjuuppgjörs á grundvelli 60. gr. laganna fyrir breytingu.

Í fyrsta lagi er ljóst að innheimtur vegna seldrar þjónustu verkfræðistofa eru nú oft og tíðum verulega þungar vegna bágrar fjárhagsstöðu margra fyrirtækja. Má því segja að aldrei hefur verið meiri þörf fyrir heimild til frestunar á tekjufærslu þjónustunnar. Í því sambandi má benda á að verkfræðistofur væru frekar reiðubúnar að koma að verkefnum þar sem fyrirfram er óvissa um tekjustreymi ef ekki þyrfti að fara fram tekjuuppgjör miðað við bókfærslu þjónustunnar. Niðurfelling heimildarinnar vinnur þannig gegn því að hjól atvinnulífsins fari að snúast hraðar.

Í öðru lagi má nefna til að íslenskar verkfræðistofur hafa náð nokkrum árangri við markaðssetningu erlendis, sem gefur von um frekari stoðum megi skjóta undir rekstur þeirra í nánustu framtíð. Hins vegar hafa fyrirtækin staðið þar frammi fyrir þeim veruleika að greiðslur fyrir veitta þjónustu geta verið sex til níu mánuði að skila sér. Heimild til frestunar á tekjufærslu myndi hjálpa fyrirtækjunum við verkefnaöflun erlendis á meðan hið íslenska hagkerfi er í lægð.

Í þriðja lagi kemur umrædd breyting að fullu í gildi við álagningu árið 2011 sem gefur fyrirtækjunum lítinn tíma til nauðsynlegrar aðlögunar. Uppgjörið mun valda fyrirtækjunum þungum fjárhagslegum byrðum á sama tíma og þau standa frammi fyrir miklum samdrætti í rekstri. Sú staðreynd að heimildin er felld niður án greiðslufrests eða aðlögunartíma veldur því að fyrirtækin þurfa að tekjufæra alla selda þjónustu árið 2009 og fyrr um leið og seld þjónusta árið 2010 er tekjufærð, án tillits til þess hvort tekjurnar hafi verið innheimtar. Þannig leggjast í sumum tilfellum nánast tvöfaldar byrgðar á fyrirtækin á einu ári.

Þegar horft er til vanda verkfræðistofanna verður að hafa í huga að þær byggja tilveru sína á starfsfólki með nauðsynlega þekkingu og reynslu, hvert á sínu sérsviði. Fyrirtækin hafa því lagt mikla áherslu á að halda starfsfólki í vinnu þó svo umfang og rekstur þeirra nú kalli á mun meiri samdrátt í starfsmannahaldi en orðinn er. Það tók langan tíma fyrir íslenskar verkfræðistofur að ná þeim styrk sem nauðsynlegur er til þess að geta sinnt nánast öllum þeim úrlausnarefnum sem nútíma tæknisamfélag kallar á. Slíkt er ekki sjálfgefið hjá fámennri þjóð úr alfaraleið. Umrædd skattkerfisbreyting tekur ekkert tillit til þeirra aðstæðna sem nú eru uppi í rekstri þessara mikilvægu fyrirtækja og í raun eykur vanda þeirra verulega. Á sama tíma hefur tryggingagjald verið hækkað verulega en ljóst er að það gjald kemur þyngst niður á fyrirtækjum þar sem vinnupátturinn er hátt hlutfall af rekstrarkostnaði, líkt og í tilfelli verkfræðistofanna.

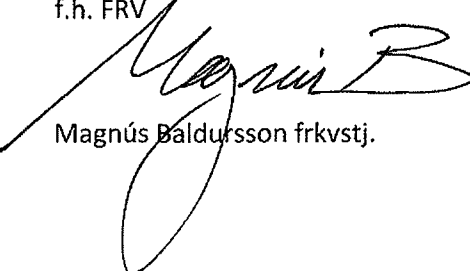
Með hliðsjón af framansögðu er hér með farið fram á að hið háa Alþingi beiti sér fyrir því að aftur verði sett í lög heimild til þess að miða tekjuuppgjör við innborganir líkt og var að finna í 60. gr. laga nr. 90/2003 fyrir breytingu sem gerð var með 11. gr. laga nr. 128/2009.

Verði ekki fallist á að endurvekja umrædda heimild er hér með farið fram á að gerðar verði breytingar á viðkomandi lögum er heimili að rekstraraðilum verði veittur lengri frestur til þess að gera upp „tekjuskattskuld“ sína en núgildandi lög gera ráð fyrir ellegar að heimild til frestunar á tekjufærslu verði felld niður í áföngum yfir nokkur ár. Slík áfangaskipting gæti t.d. verið þannig að árið 2010 yrði heimilt að fresta tekjufærslu á 80% af ógreiddri bókfærðri þjónustu, 60% árið þar á eftir o.s.fr.

Efnislega samhljóða bréf er sent Fjármálaráðuneytinu.

Virðingarfyllst

f.h. FRV

Magnús Baldursson frkvstj.